

lig man, hvis Sjæl vil at vi fær.

Lær vil!

Anna Margareta Urs

Erwin

Eiendom. 25 Oct 1839

Er Erwin Urs

5 Oct 39

1839.

19

Erwin god. Mand!

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

Da jeg i Afsand skikkede mit Brev til Dem her.
Da jeg ikke afen, at jeg saasart igjen skulde give
Afsand for at tilbringe Dem. Man nu efter.
retning, som jeg fra to forskjellige Steder udsolde i
Afsand, og som meget for overraske mig, og forbrav
mig der til. Det er nemlig efterretning om,
at det var muligt at vi da i daan Maaned vilde
forlade Dens Fæderland. Ofte er det meget
milde svarer mig, at for Dem drage fra os,
saar vil jeg dog aldeles ikke ylage Dem med
Afsand for til at blive her, thi jeg saar for lidt
Tid til min Indflydelse, at jeg skulde tro, jeg
var i stand til at saar Dem til at forandre en
Lystning, som Da angang fandt sagen.

Imidlertid kan jeg ikke tilbageholde Afbrin-
gan af en Lystning som Professor Schou-
saar naht, nemlig, at Da af Willemsens omme de
honorerede laugt indtrunket Torbernaldsen til
Misart, skulde med Willems forlade Dens Lø-
lystard. Jeg billiger gerne, at daan for-
saling linder Dem, ogsaa jeg saar meget mig
derom, men at bestemt Det fra Dem
milde bidrage meget til Dagens svarlige St.

#5/10 1839

2519

giörelse, förmodar Deras Contrast lät
kända samt den modfatta Wirkning.

Resan med Professor Schouw
iönrigt samordad, at De med mig och Mio.
sag samt utseende at Bravo samt för.
sattat en Lyttarens om de förra Dagur i
Rom, såd maad darrad ligga nu Mirfor.
staallt till sprund. Inad man dross.
gannur den samt tillkommit allra sagt Dan,
min goda Wan, maad jag idde, maad Dagar nu
den allra, tydligst i Warden, hvi det lunda
nigt aldrig faldit mig ind, at giöra något
skridt, som nar Dan utbragligt og mig nu det,
som jag forandrigt Lyttarens. Til,
sidsat, som gannligt det rimligtvis samt no.
ret, i hansprund til at afgjört de stridiga Ma.
ningur om den Glad, som besöndre i Mio.
jant, naad man stog samt samt nu nörag.
tig Lyttarens om de Dagar som De samt
skindat dertil, maad jag giöra oymordspen gaa,
at i en andan hansprund nu nu saadan lätur.

utning alldar nödvändig, namlig for at afgjört.
nu suor migst Nibarium der mil besöndre for
at sidbringa de Dagar, der andan nu tilbaga
og ditta nar Lanoggrunden til mit, hvi det at
saad nu saadan Notien. samt De noat
sag tilltuden, saad samt jag naturligtvis halt and
Dan drom fört, maad jag mulit Bravo
at kornatten tydlig nar komman, faldit det
mig ind med samur dilligfad at sigt samt, at
det i forommalit Diamand mildt noat mig,
og sagtur Darr, liort at nida suormagt
der omtrant nar tilbaga, noget, som jo for.
vafan ansur i Rom daglig lunda samt, og
derfor bad jag samt at samt mig nu der.
lyttarens dromur. Danur listu, som lund
augaard Dagarur i Afibo og Marmor, samt
jag saad, og det nar min hansigt, naad
De kom til Niobunfann, at bide Dan
ginnungaan der med mig for at ba.
stamma om det allt skildet förra samt.
Med drom for Skildert, mindt.